

Γράφει ο **Σάκης Παπαδόπουλος**

Ο Τσίπρας και το περιβάλλον του (Φίλης, Παππάς, Φλαμπουριάρας κλπ) κατάφεραν να διαλύσουν τον ΣΥΡΙΖΑ και κυρίως να ξεπουλήσουν τις ελπίδες του εργαζόμενου λαού με την υπογραφή της 12ης του Ιούλη.

Κατάφεραν με τον πιο πανηγυρικό τρόπο να δικαιώσουν όσους ισχυρίζονται «ότι όλοι οι πολιτικοί είναι ίδιοι».

Κατάφεραν με το πιο πανηγυρικό τρόπο να δικαιώσουν την ηγεσία του ΚΚΕ που θεωρεί ότι όποιος εκτός ΚΚΕ, αριστερός είναι αριστερός με εισαγωγικά και ουσιαστικά λειτουργεί ως «ανάχωμα» στη ριζοσπαστικοποίηση του λαού και βρίσκεται στην υπηρεσία της άρχουσας οικονομικής ελίτ.

Ας μην επιτρέψουμε σε αυτή την κλίκα του εγωπαθούς πρωθυπουργού και των αυλικών του, **να διαλύσουν και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

Εκτιμώ το γεγονός ότι οι σύντροφοι της ΛΑ.Ε. δεν ψήφισαν το τρίτο «αριστερό» μνημόνιο διαχώρισαν την θέση τους και απεχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ της κλίκας και δημιούργησαν το δικό τους κόμμα, αλλά θεωρώ ότι αυτό έγινε απελπιστικά αργά.

Εκτιμώ επίσης ότι οι μέχρι σήμερα δηλώσεις τους δεν μου επιτρέπουν να αισιοδοξώ ότι πρόκειται να ακολουθήσουν μια διαφορετική πολιτική από το κόμμα που απεχώρησαν. Απεναντίας οι δηλώσεις και οι τοποθετήσεις τους είναι ταυτόσημες με εκείνες που έλεγε ο Τσίπρας πριν 7 μήνες.

Μπορώ να δεχθώ ότι αυτά που λένε τα εννοούν, τα πιστεύουν και όταν και εάν κληθούν να τα υλοποιήσουν θα το κάνουν, σε αντίθεση με την κωλοτούμπα και την προδοσία της κλίκας Τσίπρα.

Όμως ο λόγος και μόνο δεν αποτελεί εχέγγυο. Τα έργα είναι αυτά που αποδεικνύουν την

πρόθεση του λόγου.

Δυστυχώς μέχρι στιγμής μόνο λόγια έχουμε και μάλιστα κάποια από αυτά να αφήνουν σοβαρές επιφυλάξεις για τις πραγματικές διαθέσεις.

Κατά συνέπεια θεωρώ οποιαδήποτε πολιτική η ακόμη χειρότερα, εκλογική συνεργασία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την ΛΑ.Ε. εξαιρετικά ανώριμη , ετεροβαρή και επισφαλής για την ύπαρξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Τα λεγόμενα και οι διαθέσεις των συντρόφων της ΛΑ.Ε. πρέπει να δοκιμασθούν στη πράξη. Στους δρόμους του αγώνα και των συγκρούσεων με τις επιλογές της άρχουσας τάξης. Στη στάση τους στα σωματεία και στις εργατικές διεκδικήσεις.

Είναι τουλάχιστον άτοπο, ατυχές και ιδιαίτερα βιαστικό αυτό που ζητούν δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δηλαδή η άμεση και με ασαφείς όρους εκλογική συνεργασία με την ΛΑ.Ε.

Θα το πω και πιο λαϊκά. Τι κωλοπιλάλα είναι αυτή;

Ο χρόνος και οι πράξεις θα μας αποδείξουν εάν τα «χνώτα» μας ταιριάζουν με εκείνα των στελεχών της ΛΑ.Ε.

Κάποιοι μου λένε, ότι είναι πρώτης τάξης ευκαιρία να ακουσθεί η φωνή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέσα στη Βουλή.

Θα απαντήσω και πάλι λαϊκά. Χέστηκα για το τι θα λένε 2-3 βουλευτές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (εάν συμβεί αυτό) μέσα στη Βουλή.

Αυτό που με ενδιαφέρει και κατά την άποψη μου είναι κυρίαρχο, το τι θα λένε τα δεκάδες χιλιάδες μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, έξω από την Βουλή και κατά πόσον θα μπορούν να εμπνεύσουν τον εργαζόμενο λαό σε μία αντικαπιταλιστική μάχη και στην επιθυμία για τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

Με ενδιαφέρει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να είναι ισχυρή στα εργατικά σωματεία. Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος μας και όχι εκλόγιμες θέσεις σε ένα ψηφοδέλτιο ενός κόμματος που ακόμη δεν έχει αποδείξει τον επαναστατικό και αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα του.

facebook.com